

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: KARAR NO:
2019/3826 2019/6209

TÜRK MİLLETİ ADINA
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Kayseri 4. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 02.12.2015
NUMARASI : 2015/156-2015/988
DAVACI : Rüya Bulut
DAVALI : Mehmet Bulut
DAVA TÜRÜ : Tanıma
TEMYİZ EDEN : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemeye verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle Dairemizin 22.11.2018 tarih, 2017/7112 esas 2018/13423 karar sayılı ilamı ile hükmün kanun yararına bozulmasına karar verilmiş, bu kez Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 22.03.2019 tarihli yazısıyla Dairemizin kanun yararına bozma ilamının gerekçesinde yapılan maddi hatanın düzeltilmesi talep edilmesi üzerine, talep yerinde görülerek oluşan maddi hatanın düzeltilmesi için Dairemizin 22.11.2018 tarih, 2017/7112 esas, 2018/13423 karar sayılı ilamının kaldırılmasına karar verilmekle, evrak okunup gereği düşünüldü;

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 2017/68755 sayı, 20.12.2017 günlü yazıları ile; "Temyiz edilmemek suretiyle kesinleşen Kayseri 4. Aile Mahkemesinin 02.12.2015 gün ve 2015/156 esas, 2015/988 karar sayılı kararı kanun yararına bozulması, Yüksek Adalet Bakanlığının 04.12.2017 gün ve 39152028-153.01-414-2017 E. 2075/21033 sayılı yazılarıyla istenilmiş,

Bozma nedeni olarak;

Davacı vekili tarafından açılan davada, Uster Sulh Hukuk Mahkemesinin (Aile Mahkemesi) EE140075-I/u01/yp/hf/sb esas sayılı kararının tanınmasına, dava dilekçesinde belirtilen taşınmazlara ihtiyati haciz konulmasına, söz konusu taşınmazlardan davacının alacağının bilirkişi marifetiyle hesaplanmasına, davalının bankalardaki paralarından davacının hissesine isabet eden miktarın dava dilekçesinde belirtilen taşınmazlardan olan alacağına eklenmek suretiyle Uster Sulh Hukuk Mahkemesinin (Aile Mahkemesi) bahsi geçen kararında mal ayrılığının geçerli olduğunun belirtildiği 03/06/2014 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ortaya çıkacak alacağın tapudaki satış işleminin iptaline gerek kalmadan taşınmazların İİK.nun 283/1. maddesi gereğince haciz ve satışı ile tahsiline karar verilmesinin talep edildiği, mahkemeye Uster Sulh Hukuk Mahkemesinin (Aile Mahkemesi) EE140075-I/u01/yp/hf/sb esas sayılı kararının tanınmasına ilişkin talep yönünden ayrılma kararı verilerek aynı mahkemenin 2015/156 esasına kaydının yapıldığı ve yapılan yargılama sonucu davanın kabulüne karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

Tanıma istenen yabancı mahkeme ilamı incelendiğinde; davanın "Evlilik koruma" davası olarak isimlendirildiği, evliliğin tali sonuçlarının mahkeme tarafından düzenlenmesi ile denetim altında ayrı yaşamlarına karar verildiği anlaşıldığı hâlde, Kayseri 4. Aile Mahkemesince, Uster Sulh Hukuk Mahkemesinin (Aile Mahkemesi) EE140075-I/u01/yp/hf/sb esas sayılı 14/08/2014 tarihinde kesinleşen tarafların boşanmalarına ilişkin yabancı mahkeme kararının tanınmasına karar verildiği anlaşılmıştır.

Tanınması istenen yabancı mahkeme kararı evlilik koruma davası olduğu hâlde, tarafların boşanmalarına ilişkin kararın tanınması şeklinde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur” gerekçesiyle hükmün Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Tüm dosya kapsamından, davacı kadının dava dilekçesinde yabancı mahkeme tarafından ayrılık ve yasal mal rejiminin mal ayrılığına dönüştüğüne yönelik karar verildiği ve bu kararın kesinleştiğinden bahisle, yasal mal rejiminin mal ayrılığına dönüşmesine yönelik bu kararın tanınmasını talep ettiği, mahkemece davanın kabulü ile kesinleşen tarafların boşanmalarına ilişkin yabancı mahkeme kararının tanınmasına karar verildiği, hüküm temyiz yoluna başvurulmadan 29.12.2015 tarihinde kesinleştiği görülmüştür.

Mahkemece, davacı kadının tanınmasına karar verilmesini istediği yabancı mahkeme kararının "Boşanmaya" ilişkin olmayıp evlilik koruma davasına yönelik olduğu halde; yabancı mahkeme kararının boşanma ilamına ilişkin olduğu belirtilerek tarafların yabancı mahkeme kararının tanınmasına şeklinde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oybirliğiyle karar verildi. 16.05.2019 (Prş.)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2019/3115
KARAR NO : 2019/6327

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İSTANBUL ANADOLU 3.ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ
TARİHİ : 16.10.2017
NUMARASI : 2016/490-2017/776
DAVACI : YİĞİT ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ DAY.TÜK.MAL.İNŞ.TUR.
SAN. VE DİŞ TİC.LTD.ŞTİ. VEK.AV.AHMET FATİH KAYA VD.
DAVALI : AYEDAŞ VEK.AV.HATİCE ÖZGE DEMİR YILDIZ

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın açılmamış sayılmasına yönelik olarak verilen ve yargıtayca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 16.10.2017 tarih ve 2016/490 E.-2017/776 K.sayıli kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğundan bahisle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 23.05.2019 gün ve 2019/49254 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakla, dosya incelendi gereği konuluşup düşünöldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, davalı şirket tarafından hukuka aykırı olarak tahsil edilen kayıp-kaçak, dağıtım vs. bedeli olarak toplam 500 TL alacağın, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla faiz ve masraflarla birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı; zamaşıımı, görev, yetki ve derdestlik itirazında bulunmuştur. Esası bakımından da, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; "Dava dosyasının işlemden kaldırıldığı tarihten itibaren 3 ay içinde yenilenmemesi halinde HMK 150/5.maddesi uyarınca mahkemece re'sen açılmamış sayılmasına karar verileceği, buna göre dava dosyasının işlemden kaldırıldığı tarihten itibaren 3 aylık süre içinde yenilenmediği anlaşıldığından" davanın HMK'nın 150.maddesi hükmü gereğince **AÇILMAMIŞ SAYILMASINA** karar verilmiştir.

Davalı vekili tarafından, vekalet ücreti yönünden istinaf başvurusunda bulunulmuş, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 3.Hukuk Dairesinin 25.10.2018 tarihli, 2017/2223 Esas-2018/1441 Karar sayılı ilamı ile; davalının istinaf dilekçesinin, istinafa konu tutar ve dava değeri kesinlik sınırı altında kalmakla, HMK 341, 346 ve 352/1-b maddesi uyarınca reddine karar verilmiş, hüküm kesinleşmiştir.

Davalı vekili, vekalet ücreti yönünden yazılı emir talebinde bulunmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 23.05.2019 tarihli, 2019/49254 sayılı yazıları ile; "Açılan davada, davacı tarafından 02.05.2017 tarihinde dosyanın takipsiz bırakılması sonucu işlemden kaldırıldığı belirtilerek mahkemece, davanın açılmamış sayılmasına kararı verildiği ve kararın kesin olduğu anlaşılmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun "Esastan sonuçlanmayan davada yargılama gideri" başlığı altındaki 331 inci maddesinin 3. Fıkrasında " Davanın açılmamış sayılmasına karara verilen hallerde yargılama giderleri davacıya yükletilir. " hükmüne yer verilmiştir.

Aynı kanunun 323 üncü maddesinde, yargılama giderlerinin neler olduğu belirtilmiş olup (ğ) bendinde, " Vekille takip edilen davalarda kanun gereğince takdir olunacak vekalet ücreti" demek suretiyle vekalet ücretinin de yargılama giderlerinden olduğu belirtilmiştir.

Somut olayda, davacı çek iptal davasını takip etmemiş ve neticede takipsiz kalan davanın açılmamış sayılmasına karar verilmiştir. Yargılama giderlerinden davacının sorumlu olacağını belirtilmesine rağmen, vekalet ücretinin yazılı olduğu şekilde davalı üzerinde bırakılması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur." gerekçesiyle, hükmün 6100 sayılı HMK madde 363/1 uyarınca Kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Somut olayda; mahkemece, işlemden kaldırılan dosyanın süresi içerisinde yenilenmediği gerekçesiyle 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 150.maddesi gereğince davanın açılmamış sayılmasına karar verilmiştir. Kararda davalı taraf aleyhine de vekalet ücretine hükmedilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Yargılama giderlerinden sorumluluk" başlıklı 326/1.maddesinde; "Kanunda yazılı haller dışında, yargılama giderlerinin (m. 323), aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verilir." hükmüne yer verilmiş; aynı yasanın 331/son maddesinde de; "Davanın açılmamış sayılmasına karar verilen hallerde yargılama giderleri davacıya yükletilir." denilmiştir. Vekalet ücreti ise, yargılama giderlerindedir (HMK. mad. 323/ğ).

Öte yandan, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 7/1.maddesinde; "Görevsizlik veya yetkisizlik nedeniyle dava dilekçesinin reddine, davanın nakline veya davanın açılmamış sayılmasına ön inceleme tutanağı imzalanıncaya kadar karar verilmesi durumunda Tarifede yazılı ücretin yarısına, ön inceleme tutanağı imzalandıktan sonra karar verilmesi durumunda tamamına hükmolunur. Şu kadar ki, davanın görüldüğü mahkemeye göre hükmolunacak avukatlık ücreti, Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde yazılı miktarları geçemez." hükmüne; keza 13.maddesinde de; "Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7. nci maddenin ikinci fıkrası, 9. uncu maddenin birinci fıkrasının son cümlesi ile 10 uncu maddenin son fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez." hükmüne yer verilmiştir.

Mahkemece, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 7. ve 13.maddekeri uyarınca, davanın açılmamış sayılması nedeniyle kendisini vekille temsil ettiren davalı lehine vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken, aksine davalı aleyhine vekalet ücreti taktiri doğru olmayıp bozmayı gerektirmiştir.

Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ:Yukarıda açıklanan nedenlerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile İstanbul Anadolu 3.Asliye Ticaret Mahkemesinin anılan kararının sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 363/1 maddesi uyarınca Kanun yararına **BOZULMASINA**, HMK'nın 363/3.maddesi gereğince gereği yapılmak üzere kararın bir örneğinin ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **GÖNDERİLMESİNE**, 09.07.2019 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2019/1937

KARAR NO : 2019/6328

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : POLATLI 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 04/01/2018

NUMARASI : 2016/227-2018/5

DAVACI : T.C.SAĞLIK BAKANLIĞI VEK.AV.RABİA KORKMAZ

DAVALI : SERPİL DIZMANOĞLU ÜÇÖZ VEK.AV.MEHMET ÜÇÖZ

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kabulüne yönelik olarak verilen ve Yargıtayca incelenmemiş kesinleşmiş bulunan 04.01.2018 tarih ve 2016/227 E.-2018/5 K.sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğundan bahisle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 18.03.2019 gün ve 2019/25556 sayılı yazısıyla **kanun yararına** temyiz yoluna başvurulmakla, dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı (Bakanlık), Polatlı Toplum Sağlığı Merkezinde görevli davalının borçlandırma talebinde bulunduğunu, 2.850,74 TL tutarındaki borçlanmasının 170,00 TL'sini ödediğini, 2.680,74 TL bakiyesini ödemediğini ileri sürerek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, 2.680,74 TL'nin 03.07.2015 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, ön inceleme duruşmasında davayı kabul etmiştir.

Mahkemece; davanın kabulüne karar verilmiş, hüküm kesinleşmiştir.

Davalı vekili, ön inceleme tutanağı imzalamadan davayı kabul ettiklerini belirterek, mahkemece, aleyhlerine tam vekalet ücreti hükmedilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu ileri sürerek; yazılı emire başvurmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 18.03.2019 tarihli, 2019/25556 sayılı yazıları ile; "Açılan davada, dava konusu alacağın yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesinin talep edildiği, mahkemece davalının kabulü nedeniyle davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün kesin olduğu anlaşılmıştır.

Mahkemece davanın, davalı vekilinin 04/01/2018 tarihli celsede ön inceleme tutanağı imzalanmadan davayı kabul ettiklerini beyan etmesi nedeniyle, davanın kabulüne karar verildiği ancak davacı lehine tam vekalet ücretine hükmettiği anlaşılmaktadır.

Karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin Davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulhte ücret başlığı altındaki 6 ncı maddesinde "Anlaşmazlık, davanın konusuz kalması, feragat, kabul, sulh veya herhangi bir nedenle: ön inceleme tutanağı imzalanıncaya kadar giderilirse, Tarife hükümleriyle belirlenen ücretlerin yarısına, ön inceleme tutanağı imzalandıktan sonra giderilirse tamamına hükmolunur. Bu madde yargı mercileri tarafından hesaplanan akdi avukatlık ücreti sizleşmelerinde uygulanmaz" hükmü yer almaktadır.

Hukuk Muhakemeleri Kanununun "Ön İnceleme ve tahkikat" başlıklı 320 nci maddesine göre mahkeme, mümkün olan hallerde tarafları duruşmaya davet etmeden dosya üzerinden karar verebilir ise de daha önce karar verilemeyen hallerde mahkeme, ilk duruşmada dava şartları ve ilk itirazlarla hak düşürücü süre ve zaman aşımı hakkında tarafları dinler; daha sonra tarafların iddia ve savunmaları çerçevesinde, anlaşmışları ve anlaşmadıkları hususları tet tek tespit eder. Uyuşmazlık konularının tespitinden sonra hakim, tarafları sulhe teşvik eder. Tarafların sulh olup olmadıkları, sulh olmadıkları takdirde anlaşmadıkları hususların nelerden ibaret olduğu tutanağa yazılır; tutanağın altı hazır bulunan taraflarca imzalanır. Tahkikat bu tutanak esas alınmak suretiyle yürütülür.

Somut olayda, ön inceleme duruşmasında ön inceleme tutanağı tanzim edilmeden, davalı vekili tarafından davanın kabul edildiği, mahkemece davanın kabul nedeniyle kabulüne karar verildiği, yargılamada iki tarafın esas dava hakkında gösterdiği iddia ve savunmaların incelenmesine ve delillerin değerlendirilmesine, dolayısıyla gerçek anlamda tahkikat aşamasına geçilmediği, bu durumda Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 6 nci maddesine göre Tarife ile belirlenen ücretin yarısına hükmedilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur." gerekçesiyle, hükmün 6100 sayılı HMK m. 363/1 uyarınca Kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Bilindiği üzere, 6100 sayılı HMK'nın 312/1.maddesine göre "Ferahat veya kabul beyanında bulunan taraf, davada aleyhine hüküm verilmiş gibi yargılama giderlerini ödemeye mahkum edilir." Vekalet ücreti ise, yargılama giderlerindedir. (HMK. mad.323/ğ)

Karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin "Davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulhte ücret" başlıklı 6.maddesinde ise; "Anlaşmazlık, davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulhte herhangi bir nedenle ön inceleme tutanağı imzalamıncaya kadar giderilirse, tarife hükümleriyle belirlenen ücretlerin yarısına, ön inceleme tutanağı imzalandıktan sonra giderilirse tamamına hükümlenir. Bu madde yargı mercileri tarafından hesaplanan akdi avukatlık ücreti sözleşmelerinde uygulanmaz." hükmüne yer verilmiştir.

Somut olayda; ön inceleme duruşmasında ön inceleme tutanağı imzalanmadan davalı vekili tarafından davanın kabul edildiği, mahkemece de, davalı tarafın kabulü nedeniyle davanın kabulüne karar verildiği; dolayısıyla, yukarıda belirtilen Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 6.maddesi uyarınca, hükmedilecek vekalet ücretinin Tarife hükümleriyle belirlenen ücretlerin yarısı oranında olması gerektiği anlaşılmaktadır.

Mahkemece, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi hükümlerine aykırı olacak şekilde, 2.180,00 TL vekalet ücretine (ücretin tamamına) hükmedilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozmayı gerektirmiştir.

Açıklanan nedenlerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Polatlı 2.Asiye Hukuk Mahkemesinin anılan kararının sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 363/1 maddesi uyarınca Kanun yararına **BOZULMASINA**, HMK'nın 363/3.maddesi gereğince gereği yapılmak üzere kararın bir örneğinin ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **GÖNDERİLMESİNE**, 09.07.2019 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2019/1039
KARAR NO : 2019/3053

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Antalya 5. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 21/12/2017
NUMARASI : 2014/517-2017/366
DAVACI : Ahmet Genç vekili Avukat Bahadır Çolakoğlu
DAVALILAR : 1-Ayşe Erçelik 2-Mehmet Erçelik 3-Sabri Erçelik vekili Avukat
Abdullah Özçulcu

Davacı Ahmet Genç vekili Avukat Bahadır Çolakoğlu tarafından, davalı Ayşe Erçelik ve diğerleri aleyhine 20/10/2014 gününde verilen dilekçe ile haksız fiil nedeniyle maddi ve manevi tazminat istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonunda; davanın kısmen kabulüne dair verilen 21/12/2017 günlü karara yönelik olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozma talep edilmesi üzerine dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

Dava, kasten yaralama nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece, davanın kısmen kabulüne karar verilmiş; hüküm, istinaf edilmeksizin kesinleşmiştir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 18/03/2019 gün, 2019/255550 sayılı yazısıyla HMK'nın 363/1. maddesi uyarınca kararın kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Davacı vekili; davalıların müvekkilini birlikte darp ettiklerini ve kolunun kırılmasına neden olduklarını, haklarında açılan ceza davasında mahkumiyetlerine karar verildiğini belirterek maddi ve manevi tazminat isteminde bulunmuştur.

Davalılar vekili; kavgayı başlatanın davacı olduğunu belirterek davanın reddedilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, davalıların davacıya yönelik haksız fiilinin sabit olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Hüküm tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 3/2. maddesinde; "Müteselsil sorumluluk da dahil olmak üzere, birden fazla davalı aleyhine açılan davanın reddinde, ret sebebi ortak olan davalılar vekili lehine tek, ret sebebi ayrı olan davalılar vekili lehine ise her ret sebebi için ayrı ayrı avukatlık ücretine hükmolunur." hükmü düzenlenmiştir.

Dosya kapsamından, davaya konu zarar doğurucu haksız eylemin davalılarca birlikte gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Davalılar, hüküm altına alınan maddi ve manevi tazminatlardan birlikte sorumlu olup hem maddi tazminat, hem de manevi tazminat açısından davanın kısmen reddine ilişkin gerekçeler aynıdır. Diğer bir deyişle ret sebebi ortaktır. Davalılar yararına reddedilen maddi tazminat yönünden tek, manevi tazminat yönünden tek vekâlet ücreti verilmesi gerekirken, her bir davalı lehine ayrı ayrı vekâlet ücretine hükmedilmesi usul ve yasaya uygun düşmediğinden, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar verilerek kararın bozulması gerekmektedir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HMK'nın 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan nedenlerden dolayı kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine 23/05/2019 oy çokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY YAZISI

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca; mahkemece maddi ve manevi tazminat davasının müşterek ve müteselsilen her üç davalı için aynı sebeple kısmen kabul, kısmen reddine karar verildiği halde davalılar yararına hem maddi tazminat, hem de manevi tazminat yönünden ayrı ayrı vekalet ücretine hükmedilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğu belirtilerek yerel mahkeme kararının kanun yararına bozulması istenmiştir. Daireniz çoğunluğunca da talep kabul edilerek hükmün kanun yararına bozulmasına karar verilmiştir.

Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyizcinin amacı; kesin olarak verilen ya da istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen kararların Yargıtayca incelenmesini ve buna bağlı olarak kanunların uygulanmasında ülke genelinde birliği sağlamak, karar ve hükümlerdeki hukuka aykırılıkları toplum ve birey açısından gidermektir. Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyiz kurumunun konusunu oluşturabilecek kanuna aykırılık halleri olağan kanun yolu olan temyiz nedenlerine göre dar ve kısıtlı tutulduğunda kesin hükmün otoritesi korunmuş olacaktır.

26/10/1932 tarihli ve 29/12 sayılı içtihadı birleştirme kararında belirtildiği üzere; kabul edip etmemenin hakim veya mahkemenin takdirine bağlı olan talepler hakkında verilen kararlar ile delillerin değerlendirilmesi ve şahsi hakka ilişkin kararlar kanun yararına temyiz konusu olamaz.

Bu durumda, vekalet ücreti şahsi hakka ilişkin olduğundan, mahkemece hükmedilmiş vekalet ücretleri konusunda kanun yararına temyiz talebinde bulunulamayacağından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesinde olduğundan sayın çoğunluğun talebin kabulüne dair kararına katılmamaktayım.23/05/2019

Yargıtay 16. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2019/1947

KARAR NO : 2019/3493

Y.C. BAŞSAVCILIĞI NO: KYB.2019/28347

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : ZARA ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 14/09/2018
NUMARASI : 2018/128-2018/361
DAVACI : AHMET ÇELİK
DAVALILAR : ŞABAN ÇELİK MİRASÇILARI
DAVA TÜRÜ : TAPU İPTALİ VE TESCİL
KANUN YOLU : KANUN YARARINA BOZMA

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün Yargıtay'ca incelenmesi istenilmekte; inceleme raporu ve dosyadaki belgeler okundu, GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

Kadastro sonucunda Zara İlçesi Gühertaş Köyü çalışma alanında bulunan 103 ada 169 parsel sayılı 1.876,78 metrekare yüzölçümündeki taşınmaz kazandırıcı zamanашımı zilyetliğı nedeniyle ölü olduğı belirtilmek suretiyle Hasan oğlu Şaban Çelik adına tespit ve tescil edilmiştir. Davacı Ahmet Çelik, taşınmazın babası Fazlı Çelik'e ait olduğı halde dedesi Şaban Çelik adına tespit edildiğini öne sürerek davalı adına oluşun tapu kaydının iptali ile murisi Fazlı Çelik mirasçılarının adlarına tescili istemiyle dava açmıştır. Mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın açılmamış sayılmasına, davanın miktarı gereğı istinaf sınırının altında kaldığı belirtilerek kesin olarak karar verilmiştir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 20.03.2019 tarih 2019/28347 sayılı yazısı ile; davacı Ahmet Çelik'e muhtıranın tebliğine ilişkin evrakın matbu kaşe basılarak "..21 inci madde.." gereğince tebligat yapıldığı, muhatabın İstanbul'da olduğı ve köy muhtarına evrakın teslim edilerek en yakın komşusu Mustafa Ateş'e haber verildiğı belirtilmekle yetinildiğı, beyanı alınan komşunun kim olduğı yazılarak imzası alınmadığı gibi imzadan imtina ettiğine ilişkin şerh de bulunmadığından tebligatın geçersiz olduğı, bu nedenle mahkemece davacıya verilen kesin mehil süresinde ihtıarın yerine getirilmediğı gerekçesiyle yazılı şekilde hüküm kurulmuş olmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğı belirtilerek Mahkemenin 14.09.2018 tarih 2018/128-361 Esas, Karar sayılı kararının HMK'nın 363/1. maddesi gereğince kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Mahkemece davacıya dava dilekçesini açıklaması, çelişkileri gidermesi ve talep sonucuna göre ortaya çıkacak diğer usuli eksiklikleri tamamlaması için davacının dava dilekçesinde bildirdiğı "Gühertaş Köyü/Zara" adresine muhtıra çıkartılmış, muhtıra Tebligat Kanunu'nun 21. maddesi uyarınca yapıldığı ve muhatabın İstanbul'da olduğı belirtilerek en yakın komşusu Mustafa Ateş'e haber verilerek muhtıra tebliğ edilmiştir.

7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21/1. maddesinde; "kendisine tebligat yapılacak kimse veya yukarıdaki maddeler mucibince tebligat yapılabilecek kimselerden hiçbirini gösterilen adreste bulunmaz veya tebellüğden imtina ederse, tebliğ memuru tebliğ olunacak evraki, o yerin muhtar veya ihtıyar heyeti azasından birine veyahut zabıta amir veya memurlarına imza mukabilinde teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtıva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırmakla beraber, adreste bulunmama halinde tebliğ olunacak şahsa keyfiyetin haber verilmesini de mümkün oldukça en yakın komşularından birine, varsa yönetici veya kapıcıya da bildirilir. İhbarnamenin kapiya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır." hükmü yer almış; 23/7. maddesinde ise; "2'inci maddedeki durumun tahaddüsü halinde bu hususlara mütaallik muamelenin yapıldığını, adreste bulunmama ve imtina için gösterilen sebebi ihtıva etmesi gerektiğı" hususu düzenlenmiştir.

Anılan maddeler uyarınca; somut dosyada, davacının adresinde bulunmama sebebini bildiren komşusunun, bu beyanı teyit amacıyla imzasının alınmadığı; imzadan imtina ettiğine dair de şerhin tebligat evrakında yer almadığı görülmektedir. Hal böyle olunca; davacıya yapılan geçersiz muhtıra tebliğine dayalı olarak davanın usulden reddine karar verilmesinde isabet bulunmamaktadır. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile Zara Asliye Mahkemesi'nin 14.09.2018 tarih, 2018/128-361 Esas ve Karar sayılı hükmünün sonuca etkili olmamak ve hükmünün hukuki sonuçları saklı kalmak üzere kanun yararına BOZULMASINA, gereği yapılmak ve Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere bozma kararının bir örneği ile dosyanın Yüksek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na GÖNDERİLMESİNE, 08.05.2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.